

معلم: فردوسی «شاهنامه» را با قرآن آمیخته است

رئیس فرهنگستان هنر گفت: خویشاوندی و پیوند «شاهنامه» و کتاب آسمانی تا حدی است که تمام مسائلی که از شجره طیبه و حقایق دیگر در آنجا مطرح شده در «شاهنامه» نیز آمده است.

رئیس فرهنگستان هنر گفت: خویشاوندی و پیوند «شاهنامه» و کتاب آسمانی تا حدی است که تمام مسائلی که از شجره طیبه و حقایق دیگر در آنجا مطرح شده در «شاهنامه» نیز آمده است.

به گزارش خبرنگار باشگاه خبری فارس «171»؛ توانا «171»؛ نشست نقد و بررسی کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ امروز با حضور علی معلم، رئیس فرهنگستان هنر، علی رواقی، مولف کتاب، ژاله آموزگار، فتح‌الله مجتبابی، هادی سعید کیاسری در غرفه سرای اهل قلم بیست و چهارمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب، برگزار شد.

در ابتدای این نشست، علی معلم، شاعر اظهار داشت: آرزومندی حکیم ابوالقاسم فردوسی همواره این بوده که از پیوند اقوام کوچک، ایران بزرگ بسازد به همین دلیل کتاب حکیم و حکمت او در همین راستا نوشته شده است. وی اضافه کرد: خویشاوندی و پیوند «171»؛ شاهنامه «171»؛ و کتاب آسمانی تا حدی است که تمام مسائلی که از شجره طیبه و حقایق دیگر در آنجا مطرح شده در «171»؛ شاهنامه «171»؛ نیز آمده است.

* فردوسی طی 30 سال رنج هویت ایرانی را زنده کرد

در ادامه این مراسم ژاله آموزگار بیان کرد: در تاریخ اندیشمندان و دانشمندان ایران شخصیت‌هایی وجود دارند که نمی‌توان آنها را زاده روز، ماه و سال ویژه‌ای دانست بلکه این افراد به کل تاریخ ما تعلق داشته زادگاهشان تمام ایران است. وی یکی از این شخصیت‌ها را ابوالقاسم فردوسی دانست و ادامه داد: زادگاه و تاریخ تولد فردوسی اهمیتی ندارد چرا که همه جای ایران سرای اوست، همچنین او با هر نوزادی در ایران زاده می‌شود اما با این تفاوت که مرگ فرهنگی ندارد. آموزگار با بیان اینکه فردوسی طی 30 سال رنج هویت ایرانی را زنده کرد، افزود: در اینجا این سؤال مطرح است که آیا فردوسی حقیقتاً رنج برده است؟ مگر سعادت بزرگ‌تر از این وجود دارد که سال‌های عمر به لغزاندن قلم بگذرد؟ این را می‌توان سرخوشی دانست یا رنج؟

وی تصریح کرد: همه می‌دانیم که در زندگی مادی و معنوی فردوسی زیر و بم‌های فراوانی داشته اما نیروی فرهنگی آن بزرگ‌مرد سبب شده تا پس از گذشت این همه سال ما در چنین نشست‌هایی گرد هم آئیم. آموزگار نویسنده کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ را یکی از بی‌شمار فرزندان عاشق فردوسی دانست و افزود: تاکنون شاهنامه‌ها و تاریخ‌های بسیار داشته‌ایم اما هرگز جایگاه حقیقی آنها را پیدا نکرده ایم، همچنین فردوسی، شاهنامه شد تا سال‌ها ایران و فرهنگ ایرانی زنده بماند.

* تدوین کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ بر اساس نسخه معتبر چاپ مسکو بوده است

در ادامه این مراسم، فتح‌الله مجتبابی، استاد زبان و ادبیات فارسی گفت: بیش از 30 سال انتظار انتشار چنین کتابی را داشتیم که هم‌اکنون کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ منتشر شده است. وی افزود: من از ابتدا شاهد چگونگی فعالیت این نویسنده در این حوزه بوده و دغدغه او در زمینه لغت و زبان را از نزدیک درک کرده‌ام؛ او همواره در جستجوی لغات فارسی در لهجه‌های مختلف بوده است. مجتبابی ادامه داد: نویسنده کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ در مقدمه این اثر به ارائه مقاله‌هایی درباره این موضوع پرداخته است، همچنین این مقالات از دو جنبه ارزشمند هستند از یک سو بر اساس مهم‌ترین کارهای علمی صورت گرفته‌اند و از سوی دیگر دقت نظر و عمق اطلاع نویسنده اثر از متون علمی واقعاً ستودنی است. وی بیان کرد: کتاب‌های لغت مختلف درباره «شاهنامه» به زودی منتشر می‌شوند که از جمله آنها می‌توان به دو کار شاخص در این حوزه، یکی «دهخدا» و دیگری «فرهنگ فریتس ولف» اشاره کرد. مجتبابی با بیان اینکه اساس تدوین کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ بر اساس نسخه‌های معتبر چاپ مسکو بوده است، تصریح کرد: معتمد کامل‌ترین نسخه، نسخه چاپ مسکو است. البته پس از پیدا شدن نسخه جدید در بیروت شایسته است پژوهش‌گران به ویژه جوان‌ها به سراغ تصحیح جدیدی از «شاهنامه» بروند. مجتبابی عنوان کرد: «شاهنامه» یک کتاب نیست چرا که فرهنگستان است و کاری بسیار متفاوت از ایلید یا ادیسه به حساب می‌آید، همچنین این فرهنگ بزرگ به تحقیقات بیشتری برای درک معانی و مفاهیم علمی، تاریخی، فلسفی، اجتماعی و ادبی نیاز دارد. وی اضافه کرد: کتاب «171»؛ فرهنگ شاهنامه «171»؛ برگرفته از لغات شاهنامه بر مبنای نسخه‌های معتبر و داوری‌های مولف از

نظر معیارها و میزان‌های زبان‌شناسی است چرا که او به تعبیرات و ترکیبات پرداخته است.

* هریک از آثار علی رواقی در حوزه‌های مختلف خود به‌نوعی مرجع هستند

در ادامه این نشست سعید کیاسری بیان کرد: هریک از آثار علی رواقی در حوزه‌های مختلف خود به‌نوعی مرجع و مأخذ است، همچنین کتاب 171#&فرهنگ شاهنامه» با توجه به پرداختن به ترکیبات و تعبیرات مختلف، ارزش به‌سزایی دارد. وی اضافه کرد: اهل زبان معتقدند زبان صیانت نمی‌شود مگر آنکه آن زبان، شاعر بزرگی را تربیت کند، اگر زبانی از پرورش شاعر محروم ماند، رواج نمی‌یابد؛ از سوی دیگر زبان‌هایی که شاعر بزرگ نداشته باشد زبان مردم و زبان کوچه و بازار نمی‌شود.

* فردوسی از خردسالی با فرهنگ ایرانی و اسلامی رشد یافته است

در پایان این نشست نویسنده کتاب 171#&فرهنگ شاهنامه» اظهار داشت: این اثر در برابر کاری که باید در ارتباط با فردوسی و شاهنامه صورت گیرد، بسیار ناچیز است. وی با بیان اینکه برای پرداختن کامل به "شاهنامه" باید کتاب‌های مختلفی تدوین شوند چرا که "شاهنامه" فرهنگ ایران است، اضافه کرد: برای این سخن می‌توان مثالی آورد که در زمینه تقدیرباوری، آیین شهریاری، زبان شاهنامه و این‌که آیا فردوسی تعمداً در استفاده نکردن از لغات عربی داشته است باید پژوهش‌هایی صورت گیرد. علی رواقی ادامه داد: فردوسی از خردسالی با فرهنگ ایرانی و اسلامی رشد یافته و به همین دلیل است که در بزرگسالی این توانمندی را داشته تا آنچه مدنظر دارد به زبان فارسی بیان کند.